

fen. Det er jo noget Særligt, at der saaledes fra private Mænd kommer et Andragende om at give en livsvarig Statsunderstøttelse; men det er motiveret saaledes, at hele Udvalget har ment at maatte anbefale dette Andragende. Denne Mand har for det første reddet to Mænd fra at drukne. Dernæst har han med Livsfare kastet sig i Havet for at faae fat i en Bøie, hvilket lykkedes, og hvorved han bragte Forbindelse mellem et tydfst Skib og Landet, saaledes at Skibets Besætning sandshuligvis blev reddet ved, at denne Mand havde det Mod og den Offerberedvillighed at springe i Havet og sørge for, at der kunde komme Forbindelse mellem Skibet og Landet. Dernæst har han reddet to Fiskere, som vare Familiefædre, og som sikkert vilde være druknede, hvis han ikke havde uvovet sit Liv. Endvidere har han i 1872 reddet to af sine Kammerater, som vare i Havsnød, og som uden hans Hjælp vilde være druknede. I 1873 har han reddet en Mand, som var nær ved at drukne, og for mange Aar tilbage havde han reddet en Dreng. Sælt har denne Mand reddet 9 Menneſter, foruden at han har været med til at skaffe Forbindelse med det preussiske Skib, hvis hele Besætning ellers vilde være gaaet under, det var i alt Fald det Sandshuligste. Disse Redningsforsøg ere derhos foregaaede under forskjellige Klimatiske Forhold. Han har saaledes midt i Kulden, medens han dog selv var meget varm, maattet kaste sig i Havet, og det er let forstaaeligt, at det ikke er Noget, som just skal fremme Helbredet. Nu er Manden gammel, og det er ganske klart, at efter det haarde Liv, Fiskerne i Almindelighed føre, og under de Forhold i Særdeleshed, hvorunder denne Mand, der med den største Opoffrelse, med den største Udſigt til at sætte sit eget Liv til, har reddet flere Medborgeres Liv, har virket, maa denne Mand nu være trængende til Understøttelse, og Udvalget har saa ment, at der her var Forhold til Stede, hvor man vel kunde anbefale et saadant Andragende til Indenrigsministeren, for at denne Mand ved Samstemning af den høitærede Minister og Thinget, kunde faae en passende Understøttelse. (Verg: En sorgfri Alderdom). Ja, en sorgfri Alderdom; det er jeg enig med det ærede Medlem om, han bør have; det synes jeg, denne Mand har forjent. Der er imidlertid Et, man er bange for ved Behandlingen af disse Andragender — thi det gaar ikke saa nemt til, og vi tage ikke Alt, hvad der skyder ind til os i Finantsudvalget af disse Sager — og det, vi ere bange for, er Konsekvenserne. Vi ere bange for, at

mange Gøll skulle stige, naar de høre, at et saadant Andragende er indstillet: Ja, her maatte kunne drages mange Paralleler med dette Tilfælde. Vi kunne saaledes maasse komme i Forlegenhed i Fremtiden. Det synes mig imidlertid, at der her foreligger et saadant Tilfælde, hvor man ikke behøver at være saa bange for saadanne Konsekvenser, og derfor tillader jeg mig at anbefale dette Andragende paa det Bedste. Jeg tvivler ikke om, at det store Flertal af Thinget vil være enig med Udvalget i denne Betragtning, og jeg haaber ogsaa, at den høitærede Minister — det har jo saa stor Betydning, at den høitærede Minister i dette Tilfælde er enig med os — vil velvilligst tage denne Sag op og blive enig med os. — Jeg skal nu gaa videre til de andre henviste Andragender, idet vi jo tage dem alle 3 paa een Gang. Det næste Andragende er fra Bestyrelsen for Esbjerg Haandværkerforening om Statstilskud til Opførelse af en teknisk Skole dertil. Det findes under Nr. 36 i Betænkningen. Som ærede Medlemmer ville se, er dette Andragende ikke uden videre henvist. Der er jo Forskjel paa, enten Udvalget gjør Indstilling til Ministeren, eller Udvalget udensidende henviser Andragendet til Ministeren. Her foreslaar Udvalget Forslaget henvist til Indenrigsministerens Underfølgelse. Sagen er nemlig den med dette Andragende, at der oplyses dertil, at Skolen har virket i 3 Aar og i sidste Vinter havt 50 Elever, Esbjerg er jo saa stor nu, at den har ca. 3,000 Indbyggere. Der stiges nu i dette Andragende, at der er samlet 1,400 Kr., og at man vil give Gunden, men det oplyses forresten ellers, at det vil koste 15,000 Kr. eller rettere sagt godt og vel 15,000 Kr. at opføre en teknisk Skole. Nu er Forholdet det, at man har fulgt den Regel, naar Betingelserne vare til Stede, at hde de forskjellige Byer Tilskud fra Statens Side til at kunne faae tekniske Skoler. Denne fremadstræbende By, som Esbjerg er — og den tiltager jo i stort Maal — maa naturligtvis ogsaa have sin tekniske Skole; det følger af sig selv, at den fortjener det. Men jeg tænker ogsaa, at de ærede Borgere i Esbjerg vilde være enige med Udvalget i, at de ikke forlange særlige Begunstigelser, men at de maa opfylde de samme Betingelser, som forlanges opfyldte af enhver By, og saavidt jeg erindrer, er Forholdet det, at der fra Finantsudvalgets Side er fulgt den Regel at give et Tilskud af en Trediedel, naar den vedkommende By tilskyder det Andet. Det er Udvalgets Mening med at henvise til Ministerens Overveieelse i denne Form, at naar Esbjerg kommer og bringer de Betingelser til Veie, som de andre